

Klinika prawa

Sekcja prawa karnego

WSP

Zajęcia nr 1: Zajęcia organizacyjne.
Metodyka rozwiązywania kazusów
Uczestnicy procesu karnego

MGR BŁAŻEJ BOCH

KATEDRA POSTĘPOWANIA KARNEGO

WYDZIAŁ PRAWA, ADMINISTRACJI I EKONOMII

UNIWERSYTET WROCŁAWSKI

Zasady uczestniczenia w zajęciach.

Zaliczanie przedmiotu

- ▶ Nazwa przedmiotu: Klinika prawa. Sekcja prawa karnego
- ▶ Ilość zajęć: 10 godzin (5 zajęć)
- ▶ Prowadzący: **mgr Błażej Boch**
- ▶ Kontakt: blazej.boch@uwr.edu.pl
- ▶ Konsultacje: Microsoft Teams, terminy na stronie osobistej.
- ▶ W każdej sprawie zachęcam do kontaktu mailowego.
- ▶ Wszystkie informacje dotyczące harmonogramu zajęć i zasad zaliczania znajdują się na stronie osobistej prowadzącego.

Katedra Postępowania Karnego

- ▶ prof. dr hab. Jerzy Skorupka
- ▶ dr hab., Wojciech Jasiński,
- ▶ dr Krzysztof Nowicki,
- ▶ dr Karolina Kremens, LL. M.,
- ▶ mgr Kazimierz Leżak,
- ▶ mgr Dominika Czerniak,
- ▶ mgr Dorota Czerwińska

- ▶ doktoranci

Katedra Postępowania Karnego

Naukowe Koło Postępowania Karnego:

- strona: Facebook
- uwr.nkpk@gmail.com
- opiekun: mgr Dominika Czerniak

Materiały do nauki

1. **Akty prawne**: k.p.k., k.k., k.w., k.p.w., k.k.w., inne
2. Komentarze:
 - a) D. Świecki (red. naukowa), Kodeks postępowania karnego. Komentarz. Tom I i II, Wolters Kluwer 2020
 - b) J. Skorupka (red.), Kodeks postępowania karnego. Komentarz, C.H. Beck 2020 (komentarz dostępny w bazie Legalis)
3. System Prawa Karnego Procesowego (wydanie wielotomowe, różni autorzy i redaktorzy).
4. Prezentacje multimedialne.
5. Kazusy, orzecznictwo, teksty naukowe i wzory pism procesowych – udostępniane przez prowadzącego.

Harmonogram zajęć

Osobny plik – materiały dydaktyczne.

Zasady uczestniczenia w zajęciach.

Zaliczanie przedmiotu

- ▶ Obecność na zajęciach.
- ▶ Aktywność.
- ▶ Ocena końcowa:
 - ▶ 5 ocen: obszary podlegające ocenie znajdują się w zasadach zaliczenia.

Zasady uczestniczenia w zajęciach.

Zaliczanie przedmiotu

- ▶ Aktywność na zajęciach:
 - ▶ za aktywność student może otrzymać „+” lub „-”
 - ▶ „+” i „-” się równoważą
 - ▶ każde dwa „+” podnoszą ocenę końcową o pół stopnia, każde dwa „-” obniżają ocenę końcową o pół stopnia;
 - ▶ na powyższej podstawie nie ma możliwości podwyższenia lub obniżenia oceny o więcej niż jeden stopień.

OBECNOŚCI

Należy zapoznać się z treścią zarządzenia Dziekana WPAiE nr 18/2017 z dnia 27 lipca 2017r. (jest dostępne w materiałach dydaktycznych).

Dozwolona jedna nieobecność, każda kolejna podlega zaliczeniu (dodatkowy kazus). Nieobecność nie zwalnia z obowiązku przygotowania zadanej pracy/kazusu.

Metodyka rozwiązywania kazusów

1. Kazusy można podzielić na dwa zasadnicze rodzaje: krótkie i rozbudowane.
2. Kazus może dotyczyć jednej dziedziny prawa (np. k.p.k.) lub być przekrojowy (np. k.k., k.p.k., przepisy pozakodeksowe).
3. Do kazusu może być kilka konkretnych lub bardziej ogólnych pytań, jedno ogólne (np. „ocień zachowanie prokuratora”, „ocień decyzję sądu”) albo może być zawarte polecenie (np. „zaproponuj kwalifikację prawną”, „zaproponuj brzmienie zarzutu na tle przedstawionego stanu faktycznego”).
4. Rozwiązywanie kazusu należy zacząć od jego dokładnego przeczytania. Jeśli do kazusu jest kilka pytań – warto zacząć od zapoznania się z ich treścią, aby podczas czytania treści kazusu zwracać uwagę na istotne kwestie.
5. Podczas czytania kazusu warto zaznaczyć sobie ważniejsze fragmenty przez podkreślenie.

Metodyka rozwiązywania kazusów

6. Rozwiązując kazus należy mieć pod ręką odpowiednie kodeksy, ewentualnie inne akty prawne i na bieżąco do nich zaglądać.
7. Sposób rozwiązania kazusu różni się w zależności od tego jakie jest końcowe polecenie.
8. Jeśli mamy polecenie ogólne, np. „wskaz błędy prokuratora” – zaznaczamy sobie w treści wszystkie błędy jakie popełnił prokurator, wypisujemy je i piszemy – np. „dochodzenie wszczęto dnia 15 marca 2019 roku, a zakończyło się dnia 15 czerwca 2019 roku. Prokurator nie wydał postanowienia o przedłużeniu dochodzenia, a powinien zrobić to przed upływem dwóch miesięcy, co wynika z brzmienia art. 325i § 1 k.p.k.” albo mamy polecenie typu „wskaz propozycję zarzutu w przedmiotowej sprawie” – wówczas zasadniczą kwestią jest sformułowanie zarzutu, np. piszemy – „na podstawie stanu faktycznego zaprezentowanego w kazusie można zaproponować następujący zarzut – Jan Kowalski jest podejrzany o to, że w dniu 10 kwietnia 2019 roku we Wrocławiu dokonał zaboru w celu przywłaszczenia kurtki koloru czarnego marki Armani o wartości 1500 złotych na szkodę Anny Nowak, tj. o przestępstwo z art. 278 § 1 k.k.”. W razie potrzeby można napisać kilka zdań wyjaśniających podstawę prawną, np. dlaczego zastosowaliśmy art. 12 § 1 k.k. albo art. 11 § 2 k.k. albo dlaczego przyjęliśmy np. kwalifikację z art. 155 k.k. (nieumyślne spowodowanie śmierci), a nie z art. 148 k.k. (zabójstwo).

Metodyka rozwiązywania kazusów

9. Jeśli mamy kilka pytań konkretnych odpowiadamy na każde z nich po kolei. Często odpowiedź na jedno pytanie może wynikać z odpowiedzi na inne, np. 1. Czy prokurator podjął właściwą decyzję? 2. Co powinien zrobić Sąd? – wówczas odpowiadamy np. 1. Prokurator prawidłowo umorzył postępowanie, gdyż zaistniała negatywna przesłanka procesowa z art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. 2. Sąd powinien utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie. / Oczywiście – w zależności od problematyki kazusu – wypowiedź można bardziej rozbudować.
10. Pamiętamy o żelaznej zasadzie – piszemy uchybienie i podajemy podstawę prawną, wskazując jak powinno być prawidłowo (np. oskarżony miał 4 obrońców, w sytuacji, gdy zgodnie z brzmieniem art. 77 k.p.k. oskarżony może mieć jednocześnie nie więcej niż 3 obrońców). Niekiedy zamiast właściwej podstawy prawnej może być konieczne powołanie się na orzecznictwo albo doktrynę.
11. Odpowiadamy konkretnie na pytania albo zgodnie z poleceniem, **nie dopowiadamy sobie stanu faktycznego**, nie szukamy na siłę problemów, których nie ma!

**Metodyka sporządzania
pism procesowych zostanie
omówiona na trzecich
zajęciach (6.11.2020r.)**

Uczestnicy postępowania karnego - przypomnienie

Uczestnicy procesu karnego

**Uczestnik
procesu** - osoba
biorąca udział w
postępowaniu
karnym w roli
określonej przez
przepisy prawa.

ORGANY PROCESOWE

STRONY PROCESOWE

PRZEDSTAWICIELE PROCESOWI STRON

PRZEDSTAWICIEL SPOŁECZNY

OSOBOWE ŹRÓDŁA DOWODOWE

POMOCNICY ORGANÓW
PROCESOWYCH

PODMIOT ZOBOWIĄZANY
i WŁAŚCICIEL PRZEDSIĘBIORSTWA

Prokurator

Organ
postępowania
przygotawczego

Rzecznik interesu
społecznego

Oskarżyciel
publiczny

Strony procesowe

POSTĘPOWANIA PRZYGOTOWAWCZEGO

- ▶ pokrzywdzony
- ▶ podejrzany

POSTĘPOWANIA SĄDOWEGO

- ▶ Oskarżyciel publiczny, posiłkowy,
prywatny
- ▶ oskarżony

**PRZEDSTAWIENIE
ZARZUTÓW – ART.
313**

osoba
podejrzana

podejrzany

oskarżony

**WNIESIENIE DO SĄDU
OSKARŻENIA/WNIOSKU O WARUNKOWE
UMORZENIE/WNIOSKU W TRYBIE ART. 335
k.p.k.**

Osoba podejrzana to tzw. faktycznie podejrzany, czyli osoba w stosunku do której podjęto w postępowaniu przygotowawczym określone czynności procesowe (art. 219, 237 § 4, art. 243, 244, 308), ale nie zostały jej przedstawione zarzuty. Osoba podejrzana to osoba znajdująca się „w kręgu zainteresowania” organów postępowania.

art. 71 § 1 – **podejrzany to osoba, co do której wydano postanowienie o przedstawieniu zarzutów albo bez wydania takiego postanowienia przesłuchano w charakterze podejrzanego**

art. 71 § 2 – **oskarżony to osoba, przeciwko której wniesiono oskarżenie do sądu, a także osoba, co do której prokurator złożył wniosek o warunkowe umorzenie postępowania albo wniosek w trybie art. 335 § 1 k.p.k.**

**PODEJRZANY I OSOBA PODEJRZANA TO NIE JEST TO
SAMO!!!**

REPREZENTANCI STRON PROCESOWYCH

Osoby działające za stronę i w jej imieniu na mocy odpowiedniego tytułu prawnego.

Reprezentanci stron procesowych to:

1. obrońcy
2. pełnomocnicy
3. przedstawiciele ustawowi

1. pełnomocnictwo udzielone przez stronę lub jej przedstawiciela ustawowego
2. zarządzenie prezesa sądu, referendarza sądowego, (np. art. 81, 378),
3. postanowienie sądu (por. 387)
4. przepis ustawy

Kazus ze środków przymusu

Zasadnicza problematyka:

- 1) przesłanki stosowania środków zapobiegawczych, ze szczególnym uwzględnieniem tymczasowego aresztowania;
- 2) przesłanka ogólna stosowania środków zapobiegawczych;
- 3) przesłanka z art. 258 § 2 k.p.k. a czyn zarzucony podejrzanemu.

Kazus ze środków przymusu

Zwróć uwagę na:

- 1) art. 249 § 1 k.p.k.;
- 2) postanowienie SA w Lublinie z dnia 13 maja 2009r., II AKz 272/09 (**zbiór orzeczeń ze środków przymusu – teza nr 3**);
- 3) postanowienie SA w Warszawie z dnia 11 sierpnia 2009r., II AKz 1006/09 (**zbiór orzeczeń ze środków przymusu – teza nr 4**);
- 4) postanowienie SA we Wrocławiu z dnia 16 maja 2018r., II Akz 307/18 (**zbiór orzeczeń ze środków przymusu – teza nr 8**);

Kazus ze środków przymusu

- 5) art. 258 § 2 k.p.k.
- 6) postanowienie SA w Katowicach z dnia 18 lutego 2009r., II AKz 110/09 (**zbiór orzeczeń ze środków przymusu – teza nr 5**) – teza kontrowersyjna;
- 7) uchwała SN, I KZP 23/10 **zbiór orzeczeń ze środków przymusu – teza nr 6**) – teza przeciwna do poprzedniego orzeczenia;

Orzekając, na etapie postępowania przygotowawczego, w przedmiocie zastosowania albo przedłużenia stosowania tymczasowego aresztowania, sąd jest zobowiązany do oceny trafności przyjętej przez oskarżyciela publicznego kwalifikacji prawnej czynu zarzucanego podejrzanemu. Ocena ta powinna być dokonywana w kontekście ustawowych przesłanek tymczasowego aresztowania.

- 6) Wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi - II Wydział Karny z dnia 25 marca 2014 r., II AKa 6/14, Legalis nr 831413

Teza: „Dostateczne uprawdopodobnienie stanowi niewątpliwie niższy stopień prawdopodobieństwa popełnienia zarzucanego czynu niż *duże prawdopodobieństwo*, o którym mowa w przepisie art. 249 § 1 KPK”.

Kazus z postępowania przygotowawczego

Zasadnicza problematyka:

- 1) postępowanie sprawdzające w trybie art. 307 k.p.k.;
- 2) zakres czynności, które należy wykonać w postępowaniu przygotowawczym;
- 3) wybór właściwej podstawy umorzenia postępowania przygotowawczego;
- 4) matactwo procesowe, fałszywe oskarżenie.

Kazus z postępowania przygotowawczego

Zwróć uwagę na:

- 1) art. 307 k.p.k.;
- 2) art. 190 k.k.;
- 3) przestępstwa względnie i bezwzględnie wnioskowe, art. 12 k.p.k.
- 4) art. 233 k.k., przestępstwa przeciwko wymiarowi sprawiedliwości